

РЕШЕНИЕ

№ 4947

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4486** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. А. Д. чрез процесуалния му представител адв. К. Г., срещу решение № 1401 от 24.03.2023 г. постановено по НАХД № 3603/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 98 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-412 от 25.05.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност".

С касационната жалба се иска отмяна на атакуваното решение като неправилно, постановено в противоречие с материалното право. Според касационния жалбоподател между вмененото с АУАН нарушение и санкционирано такова с НП има съществена разлика, като в случая не се касае за приложение на чл.53, ал.2 от ЗАНН, а за пълна промяна на нарушението. Излага се още, че районният съд е допуснал нарушение на материалния закон като неправилно и необосновано е приел, че датата на извършване на нарушението е правилно определена от административнонаказващия орган. В заключение касаторът моли решението да бъде отменено.

В съдебното заседание касаторът, редовно призван, се представлява от адв. Г., който

поддържа жалбата и моли за отмяна на оспореното съдебно решение, по съображенията изложени в касационната жалба. Не претендира разности.

Ответникът – Заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, редовно призован, се представлява от юр. Л., която оспорва касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд правилно е установил фактите по делото, към които и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Действително, между правната квалификация на деянието дадена в АУАН и НП се установява различие, но няма изменение във фактическите констатации на органа или внасянето на нови обстоятелства, които да водят до изменение на обвинението или иначе казано същото само е прецеизирано.

Настоящият касационен състав споделя разбирането, че нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, което винаги води до отмяна на акта е само онова, което е довело до пълна невъзможност обвиненото лице да разбере какво нарушение е извършило и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. От самото начало на образуваното административнонаказателното производство Д. А. Д. е узнал за какво точно нарушение му се търси отговорност, така че той по никакъв начин не е бил лишен от възможността да организира своята защита.

Неоснователни са наведените в жалбата аргументи за съществени процесуални нарушения на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, изразяващи се в неправилно посочена дата на нарушението, като при определянето ѝ неправилно е взет предвид деня на избора на члена на Съвета на директорите от Общото събрание на акционерите, вместо деня на вписване на това обстоятелство в Търговския регистър /ТР/.

Съгласно чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са и за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица.

В ал. 2 на чл. 114б от ЗППЦК е определен срок за деклариране на горните обстоятелства – в 7-дневен срок от избирането. Изборът на членовете на Съвета на директорите е проведен на 21.10.2019 г., от когато и започва да тече срокът за подаване на декларация от касатора, който е следвало да я подаде най-късно до 09.09.2020 г. включително. Неоснователен е доводът на касатора, че от значение за избора е вписването на обстоятелството в Търговския регистър. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в Търговския регистър. Това е и логическото тълкуване на текста на чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред Комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол. С оглед на това не може да се приеме като меродавна дата за начало на срока по чл.114б, ал. 2 от ЗППЦК вписването в Търговски регистър. Това вписване понякога се бави продължително и зависи от добросъвестността на заявителя. През такъв продължителен период КФН би била лишена от възможност да упражнява контрол, поради което именно е въведен седмодневния срок за подаване на декларацията от момента на избора.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. Същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1401 от 24.03.2023 г. постановено по НАХД № 3603/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 98 състав.

ОСЪЖДА Д. А. Д., да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: